

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swych żądań skarżące podnoszą dwa zarzuty nieważności. Drugi zarzut jest podzielony na trzy części.

Po pierwsze skarżące podnoszą, że Rada i Komisja naruszyły art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego ⁽²⁾ oraz podstawowe wymogi proceduralne poprzez odmowę wszczęcia z własnej inicjatywy przeglądu okresowego w przedmiocie szkody i stwierdzeń dotyczących marginesu szkody równocześnie z przeglądem wygaśnięcia i w związku z tym dopuściły się oczywistego błędu w ocenie stwierdzając w przeglądzie wygaśnięcia, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody.

Po drugie skarżące podnoszą, że Rada i Komisja błędnie ustaliły w częściowym przeglądzie okresowym odnoszącą się do skarżących wartość normalną, co doprowadziło do jej sztucznego podwyższenia i dokonały błędnego porównania z ceną eksportową, a ponadto błędnie stwierdziły, że miał miejsce dumping naruszając przy tym art. 1 i 2 rozporządzenia podstawowego, dopuszczając się szeregu oczywistych błędów w ocenie i naruszając podstawowe zasady prawa wspólnotowego.

Skarżące podniosły bardziej szczegółowo, że Rada i Komisja dopuściły się błędu co do prawa i naruszyły art. 2 ust. 3 i ust. 5 rozporządzenia podstawowego oraz system regulacji ustanowiony w art. 1 i art. 2 rozporządzenia podstawowego poprzez nieuwzględnienie większej części kosztów produkcji skarżących uznając je za niewiarygodne i poprzez zastosowanie de facto metody ekonomii nierynkowej dla celów ustalenia większej części wartości normalnej skarżące.

Po podjęciu decyzji o dokonaniu dostosowania ze względu na gaz, Komisja naruszyła art. 2 ust. 5 zdanie drugie, dopuściła się oczywistego błędu w ocenie i błędnie rozumowała wprowadzając dostosowanie ze względu na gaz na podstawie wewnątrz-wspólnotowej ceny gazu w Waidhaus, w Niemczech i nie dokonując dalszych odliczeń.

Wreszcie, skarżące podnoszą, że Rada i Komisja naruszyły art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego i dopuściły się oczywistego błędu w ocenie faktów poprzez odliczenie od ceny eksportowej skarżących kosztów sprzedaży na rzecz pierwszego, niezależnego odbiorcy, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz opłat dotyczących spółek powiązanych, które stanowią integralną część całości ekonomicznej skarżącej i są zintegrowanymi działaniami sprzedaży.

⁽¹⁾ Dz.U. L 185, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996 L 56, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 13 października 2008 r. — Winzer Pharma przeciwko OHIM — Alcon (OFTAL CUSI)

(Sprawa T-462/08)

(2008/C 327/67)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dr. Robert Winzer Pharma GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Schneller)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był: Alcon, Inc. (Hünenberg, Szwajcaria)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 lipca 2008 r. (sprawa R 1471/2007-1) oraz uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów OHIM z dnia 16 lipca 2007 r. (sprawa B 809 899);
- odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 003679181 „Ophtal Cusi”
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Alcon Cusi, S.A (następnie Alcon, Inc.)

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „OFTAL CUSI” dla towarów z klasy 5

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżący

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: „Ophtal” (nr 489 948) dla towarów z klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾, ponieważ ze względu na podobieństwo kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).